

Arrest

nr. 325 961 van 29 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK**
 Langestraat 46/1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn moeder X, op 6 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. LOOBUYCK. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in juni 2009.

Op 16 februari 2024 dient hij als minderjarige een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in.

Op 2 april 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Engels machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 18 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en van Albanese origine te zijn. Je bent geboren op [...] juni 2009 te Shkodër en hebt er ook je hele leven gewoond. Je vader is B.H. Hij verblijft op heden vermoedelijk in Albanië. Je moeder is A.H. (O.V. [...]) en je broer is E.H. (O.V. [...])

In Albanië leefden jullie in armoede. Je moeder was de enige kostwinner en werkte in een naaiatelier. Omwille van deze armoede werd je gepest op school. Je vader werkte niet en was een arrogant en gewelddadig man die enkel om zichzelf gaf. Hij hielp niet met het huiswerk, keek altijd TV en als jij en je broer te luidruchtig waren, smeed hij met de afstandsbediening naar jullie. Hij was gewelddadig tegen jou en je broer doch voornamelijk tegen je moeder en gaf jullie geen stabiel leven. Bij het kleinste ongemak begon hij te roepen en fysiek geweld te gebruiken waarbij hij je moeder sloeg en bij de haren trok. Je zag niet alles maar hoorde je moeder wel schreeuwen wanneer hij haar mishandelde.

Je denkt dat je moeder naar de politie is geweest. Je herinnert je ook nog dat de politie eenmaal naar huis is gekomen en met je vader heeft gesproken.

Wanneer je op gegeven moment terugkwam van school, hoorde je dat je moeder opnieuw door je vader werd mishandeld. Daarop heeft je moeder jou en je broer E.H. meegenomen en is ze samen met jullie ingetrokken bij haar zus P. die vlakbij woonde. Jullie hebben een week bij je tante verbleven en vervolgens heeft je moeder samen met jou en je broer E.H. Albanië verlaten in september 2021. Jullie reisden naar België waar jullie in eerste instantie introkken bij vrienden van je moeder.

Op 30 september 2021 diende je moeder voor haarzelf en haar minderjarige zonen, een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 juni 2022 oordeelde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat haar verzoek kennelijk ongegrond was. Jullie waren afkomstig uit een veilig land van herkomst en ze had niet aangetoond noch aannemelijk gemaakt dat ze geen beroep kon doen op bescherming van de Albanese autoriteiten in geval van problemen met je vader. Op 12 juli 2022 ging je moeder bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in beroep tegen deze beslissing van het CGVS. Op 7 november 2022 werd haar beroep door de RvV verworpen in het arrest 279789.

Op 16 november 2022 diende je broer E.H. in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in als begeleide minderjarige vreemdeling. Hij beriep zich op dezelfde motieven dewelke door jullie moeder reeds waren uiteengezet in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Op 16 maart 2023 beoordeelde het CGVS dat zijn verzoek niet-ontvankelijk was. Op 3 april 2023 diende je broer een beroep in bij de RvV tegen deze beslissing. Op 8 februari 2024 werd zijn beroep door de RvV verworpen in het arrest 301224.

Op 16 februari 2024 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in als begeleide minderjarige. Je beroept je eveneens op de motieven die door je moeder en broer reeds werden aangehaald, namelijk de problemen met je vader. Voor gaf je aan dat jullie armoede kende in Albanië en dat je ten gevolge daarvan op school gepest werd. Je haalde ook aan dat Albanië een corrupt land is, dat het slechte levensomstandigheden kent en dat je makkelijk in de problemen geraakt in Albanië. Voorts zie je jezelf niet terugkeren naar Albanië omdat je bent begonnen met je leven hier in België op te bouwen, dat je de taal hebt geleerd, het goed doet op school, je niet met vrienden in Albanië spreekt en er nergens terecht kan behalve hetzij bij je vader, hetgeen je niet wil, hetzij bij je maternale tante, doch slechts tijdelijk.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: je originele Albanese paspoort, een attest van klachtneerlegging d.d. 16 augustus 2023 waaruit blijkt dat je moeder bij de Brugse politie een aangifte van mondelingen bedreigingen met bevel of voorwaarde d.d. 8 augustus en 9 augustus 2023 heeft ingediend en zeven getuigenissen van je leerkrachten in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een

gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde bij haar verzoek om internationale bescherming (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 2 april 2024, CGVS, p. 6, p. 9). Het verzoek om internationale bescherming van je moeder werd echter als kennelijk ongegrond beoordeeld aangezien jullie afkomstig zijn uit Albanië hetgeen als een veilig land van herkomst wordt beschouwd en zij niet aantoonde dat de Albanese autoriteiten haar niet de nodige bescherming konden bieden. Haar beroep hiertegen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Aangezien jij alsook je broer E.H. bij het verzoek van jouw moeder reeds werden ingeschreven als persoon ten laste, gold deze weigeringsbeslissing in haar verzoek bijgevolg ook voor jou en je broer. Ten gevolge hiervan werd ook het verzoek om internationale bescherming van je broer E.H. als begeleide minderjarige, niet-ontvankelijk verklaard en werd zijn beroep hiertegen verworpen door de RvV.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat jij net zoals jouw moeder niet aantoonde dat je bij problemen met je vader – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. Zo vermoedde je wel dat je moeder naar de politie stapte omwille van de problemen van je vader, doch kon je hierover verder niets concreet meedelen (CGVS, p. 10-11). Ook het contactverbod dat ze heeft verkregen van een Albanese rechter, zei je niets (CGVS, p. 12). Voorts haalde je algemeen aan dat Albanië een gevaarlijk land is omdat het corrupt is met fysiek geweld om de zaken op te lossen, doch zelf heb je geen dergelijke problemen gekend noch wist je of familieleden dergelijke problemen hebben gekend (CGVS, p. 10). Zoals reeds werd aangestipt, heeft je moeder niet aannemelijk gemaakt dat de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië voor haar onvoldoende zouden zijn, waardoor er dus evenmin concrete redenen zijn om aan te nemen dat jij bij terugkeer naar Albanië niet of onvoldoende zou kunnen rekenen op de hulp en bescherming van de Albanese autoriteiten.

Uit geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere

gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvalen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo’s en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het gedrag van je vader en de problemen die jij, je broer en je moeder kenden, kaderen binnen de problematiek van huiselijk geweld. Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de **COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen verschillende keren gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. De verbeteringen aan de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties verzekeren verder dat vrouwen en meisjes die geweld ervaren ook onmiddellijk politiebescherming krijgen wanneer ze hiervan een melding doen, dat er opnieuw sprake is

van preliminary protective orders en dat slachtoffers onmiddellijk (samen met de kinderen) in een shelter opgevangen worden. Voor het eerste beschermt de wet ook vrouwen zonder dat ze een formele band (huwelijks- of samenlevingscontract) met de dader hebben, zo ook werden nieuwe provisies opgenomen over de verwijdering van de dader uit de woning en werd er ingevolge deze vernieuwde wetgeving het initiatief genomen een speciale database te creëren die alle zaken die bij de rechtbanken hangende zijn samenbrengt en coördineert. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in alle gemeenten een coördinatiemechanisme (Referral Mechanism against Domestic Violence) aanwezig, waarbij verschillende lokale instellingen (politie, ngo's, gemeentediensten, school, gezondheidscentra) samen reageren op gedetecteerde gevallen van huiselijk geweld, wat ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Daarnaast werd ook één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven geroepen en werden voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder uitgebouwd. Zo is er sprake van een nationaal centrum voor de behandeling van slachtoffers van huiselijk geweld en van het LILIUM Crisis Management Centre for sexual violence cases dat de klok rond gezondheidsbijstand verleent. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence (Conventie van Istanboel) en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie voor om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De huidige strategie dateert van juni 2021 en beslaat de periode 2021-2030. Daarnaast werden ook lokale actieplannen rond gendergelijkheid uitgewerkt. In 2022 heeft Albanië tevens de International Labour Organisation Convention on Violence and Harassment in the World of Work onderschreven. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld (ofschoon nog steeds te laag, zeker in de landelijke gebieden) verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Sinds 2018 zijn politieagenten ook wettelijk verplicht om telkens (bij elke melding van huiselijk geweld) een risico-analyse én een preliminary protective order op te stellen. Sinds 2018 moeten lokale structuren ook actief betrokken worden bij de monitoring en het afdwingen van vonnissen rond huiselijk geweld. Voortaan moet de nadruk liggen op de coördinatie en verdeling van de aanpak en op de steun aan slachtoffers. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kindhulplijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Daarnaast haalde je ook aan dat jullie armoede kenden, dat je moeder de enige kostwinner was en dat het loon onvoldoende was waardoor je ook gepest werd op school (CGVS, p. 8-9, p. 11, p. 12). Dergelijke motieven als dusdanig ressorteren echter niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling, zoals ook werd opgeworpen door je advocate (CGVS, p. 13 – opmerkingen advocaat). In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in jouw hoofde suggereren, noch wordt dit door jou concreet aangetoond. Jouw moeder heeft immers in het verleden als enige kostwinner ingestaan voor het levensonderhoud van jullie gezin (CGVS, p. 11), waarbij uit niets blijkt dat ze dit bij terugkeer niet opnieuw zou kunnen doen. Bovendien blijkt uit niets dat jullie bij terugkeer niet – minstens tijdelijk – gesteund zouden kunnen worden door familieleden, in de eerste plaats je maternale tante P. (CGVS, p. 8, p. 9, p. 12) die nog in Albanië woonachtig is. Ook dient er gewezen te worden op het feit dat het door jou aangehaalde pestgedrag van jouw toenmalige schoolgenoten omwille van je kledij onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS, p. 12).

Scholing, alsook het gegeven dat je bent begonnen met je leven in België op te bouwen of het gegeven dat je het goed doet op school zoals blijkt uit de getuigenissen van je leerkrachten (CGVS, p. 12) zijn evenmin motieven zijn die niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen op grond van de vaststelling van een

langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd jouw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Ook het 'hoger belang van het kind' (CGVS, p. 13 – opmerkingen advocaat) waarbij bij elke handeling die het kind aangaat zijn belangen de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bovendien werd bij de beoordeling van je verzoek om internationale bescherming rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en blijkt op zich nergens uit dat jij bij terugkeer naar Albanië de draad van je schoolcarrière niet opnieuw zou kunnen opnemen.

Rekening houdend met hetgeen voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het door jou neergelegde paspoort kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit en jouw nationaliteit staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/1, §4 en 57/6, §3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en het beginsel van de materiële motiveringsplicht. Doorheen de uiteenzetting van het middel werpt verzoeker nog een schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel op.

Verzoeker betoogt:

“Conform artikel 57/1, §4 VW dient verwerende partij rekening te houden met het hoger belang van het kind, wat ook inhoudt dat zij rekening dient te houden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zal terechtkomen indien zij gedwongen wordt terug te keren naar Albanië

Verzoekende partij verklaarde schrik te hebben van haar vader daar hij ook gewelddadig was tegen haar: [notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 8 en p. 10]

Verzoekende partij heeft ook gesproken over haar vrees dat zij bij een terugkeer naar Albanië, terug naar haar vader zal moeten gaan/bij haar vader zal terechtkomen: [NPO CGVS, p. 9, 11, 12]

Sinds een zeer jonge en kwetsbare leeftijd heeft verzoekende partij ook moeten aanzien dat haar moeder zowel mondeling als fysiek werd mishandeld door haar vader: [NPO CGVS, p. 10]

Verwerende partij heeft hier zelfs geen aandacht aan geschonken. Met dergelijke redenering en volledig gebrek aan inlevingsvermogen stuurt verwerende partij verzoekende partij terug naar haar mishandelaar en naar een leven vol geweld. Verwerende partij maakt er zich erg makkelijk vanaf door te verwijzen naar algemene rapporten en ‘voor haar beschikbare informatie’ en cijfert de persoon die voor haar zit – een mishandeld kind – volledig weg. Verzoekende partij werd door haar moeder van hun mishandelaar gered en zo is verzoekende partij het land uit gevlucht met haar moeder en broer. De gevolgen van dergelijke ongehoorzaamheid door haar moeder zijn niet te overzien. Verzoekende partij is er zeker van dat een terugkeer naar Albanië haar dood zal betekenen.

Verwerende partij betwist het relaas van verzoekende partij niet en ontkent niet dat zowel zij als haar moeder en broer slachtoffer werden van huiselijk geweld.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en het leven van haar moeder en haar broer.

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij erg onredelijk te werk is gegaan.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en

blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn."

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift

3. Juridisch kader

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen."* (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze 'eigen feiten' in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk 'nieuwe elementen of feiten' te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *"Practical Guide on Subsequent Applications"*, december 2021, p. 44).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, wordt door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel. Evenmin buigt de Raad zich te dezen over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of de commissaris-generaal al dan niet terecht heeft besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in zijn hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.4. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 30 september 2021 dient verzoekers moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige wordt ingediend. Volgens de verklaringen van verzoekers moeder vreest zij in Albanië het huiselijk geweld door haar echtgenoot. Op 8 juni 2022 verklaart de commissaris-generaal dit verzoek kennelijk ongegrond aangezien Albanië wordt beschouwd als een veilig land van herkomst en verzoekers moeder niet aantoonde dat de Albanese autoriteiten haar niet de nodige bescherming kunnen bieden. Verzoekers moeder dient tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad dat op 7 november 2022 bij arrest nr. 279 789 wordt verworpen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 16 februari 2024 dient verzoeker als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 april 2024 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en motiveert op goede gronden dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

(i) Het verzoek om internationale bescherming van verzoeker berust volledig op dezelfde gronden die zijn moeder aanhaalde in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing definitief is;

(ii) Verzoeker toont, net zoals zijn moeder, niet aan dat hij bij problemen met zijn vader – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of de bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten;

(iii) Het CGVS erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is maar uit de beschikbare landeninformatie blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden; Uit deze landeninformatie besluit het CGVS dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet;

(iv) Verzoekers problemen van armoede in Albanië en de daaruit voortvloeiende pesterijen op school ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;

(v) Verzoekers scholing en integratie in de Belgische samenleving ressorteren evenmin onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.5. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aanvoert om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Door eenvoudigweg te wijzen op en te citeren uit zijn eerder afgelegde verklaringen, doet hij namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde vaststellingen inzake deze verklaringen en de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie. Verder reikt verzoeker geen informatie aan die afbreuk zou kunnen doen aan of een ander licht zou kunnen werpen op de voormelde motieven en/of de landeninformatie waarop deze motieven steunen. Derhalve treedt de Raad de commissaris-generaal in deze motieven integraal bij. Uit de voorliggende informatie blijkt, zoals door verzoeker op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, duidelijk en genoegzaam dat de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan al hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoeker zich, zo nodig en zo hij daartoe, eventueel bijgestaan door zijn moeder, de nodige pogingen zou ondernemen en stappen zou zetten, toegang kan verschaffen tot de nodige hulp, bescherming en ondersteuning vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten.

4.6. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

4.7. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen van deze bepalingen zijn om deze reden niet dienstig.

4.8. Waar verzoeker de schending opwerpt van artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. In casu komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of zij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, quod in casu, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het 'belang van het kind' is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Internationaal verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: Kinderrechtenverdrag), vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Zo werd verzoeker gehoord door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van zijn advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen haar wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door in casu te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

4.9. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en oordeel dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een

kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

4.11. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS